

Nationalt Center for
Forebyggelse af Ekstremisme

Kortlægning af det tværsektorielle samarbejde i de danske infohuse

- En afdækning med særligt fokus på kommuners og politiets fælles opfattelse af infohusets samarbejdsstruktur, procedurer samt udfordringer og behov

Indhold

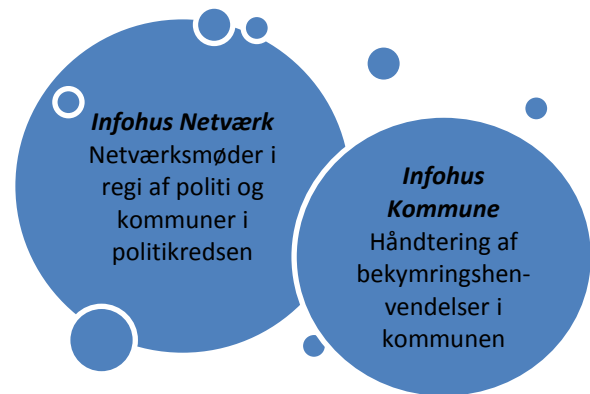
Indledning og baggrund.....	2
Metode	3
Resultater fra kortlægningen	3
Det tværsektorielle samarbejde	3
Bekymringshenvendelse.....	4
Modtagelse af henvendelser i <i>Infohus Kommune</i>	4
Den indledende vurdering af henvendelsen	5
Udfordringer og behov	6
Organisering i <i>Infohus Netværk</i>	6
Klare retningslinjer og systematik	7
Deling og registrering af oplysninger.....	8
Kommunernes prioritering og sammentænkning med andre forebyggelsesindsatser	8
Rolle og kendskab	8
Opsamling og perspektivering.....	9

Indledning og baggrund

De danske infohuse til forebyggelse af ekstremisme er et politikrebsbaseret samarbejde mellem kommune og politi. Infohusene har til formål dels at fungere som et videndelingsforum, hvor udfordringer og metoder vedrørende forebyggelse af ekstremisme drøftes, og dels som en samarbejdsform, hvor enkeltsager udredes og håndteres i samarbejde mellem politi og kommune. Dette betyder i praksis at det tværsektorielle samarbejde i landets infohuse er struktureret i to samarbejdsfora.

Det første er et overordnet forum kaldet *Infohus Netværk*, bestående af tovholdere fra hhv. politikredsen og de kommuner, som er placeret i kredsen. Der er således et *Infohus Netværk* i hver af landets 12 politikredse. Fra kommunerne er tovholderen ofte medarbejdere fra SSP-samarbejdet (skole, sociale myndigheder og politi), fordi dette samarbejde i forvejen er etableret til at forebygge kriminalitet blandt børn og unge. *Infohus Netværk* fungerer således som det tværsektorielle netværksforum, hvor tovholdere fra kommuner og politiet mødes. Her er der ikke lov hjemmel til at drøfte enkeltsager, og derfor drøftes, beriges og/eller udredes bekymringshenvendelser ikke i dette forum.

Det andet forum er *Infohus Kommune*, hvor politiet sammen med den enkelte kommune, har ansvar for bekymringshenvendelser, herunder at modtage, håndtere, udrede og visitere konkrete bekymringer. Dette samarbejdsforum, som er lokalt forankret i landets 98 kommuner, er forbeholdt de myndighedsområder, som har relevans for at dele oplysninger og berige den respektive bekymringshenvendelse efter Retsplejeloven § 115.

Over de seneste år har infohusene oplevet et stigende antal bekymringshenvendelser, som de skal reagere på. Det har øget forventningerne til deres kapacitet, ressourcer og rolle samt skabt et behov for at få systematiseret og ensartet de gældende arbejdsgange til at vurdere og håndtere bekymringshenvendelser.

Af den nationale handlingsplan til forebyggelse og bekæmpelse af ekstremisme og radikaliserings fra oktober 2016 fremgår det, at der skal udføres en række kortlægninger af indsatsen og samarbejdet i kommuner og infohuse.

Der er på baggrund heraf gennemført tre kortlægninger:

- Kortlægning af den lokale forebyggelsesindsats på kommunalt niveau, som er udført af Rambøll. Her er der lavet gennemgang og analyser af bekymringshenvendelser i kommunerne, anvendte metoder og foranstaltninger samt den interne arbejdsgang og organisering i det kommunale samarbejde. Denne kortlægning er offentliggjort i april 2018.
- Kortlægning af politiets rolle i det radikaliseringsforebyggende arbejde. Denne er foretaget af Justitsministeriets Forskningskontor, og er udført ved at interviewe de 12 politikredstovholdere i infohusene og herunder afdække politiets rolle og arbejde samt deres sagsgange.
- Kortlægning af det tværsektorielle samarbejde i landets infohuse er foretaget af Nationalt Center for Forebyggelse af Ekstremisme. Denne kortlægning har haft til formål at analysere det tværsektorielle

samarbejde, herunder den fælles opfattelse af infohusets samarbejdsstruktur, procedure samt udfordringer og behov.

De tre kortlægninger tegner tilsammen et billede af forebyggelsesindsatsen i landets kommuner og politikredse og herunder det tværgående myndighedssamarbejde i infohusene. Denne viden skal jf. den nationale handlingsplan, anvendes i en koordineret og vidensbaseret forebyggelsesindsats, som skal understøtte og styrke infohussamarbejdet.

Nærværende dokument omhandler kortlægning 3, om det tværsektorielle samarbejde i landets infohuse. I de resterende afsnit præsenteres kortlægningens resultater samt hvordan disse resultater kan perspektiveres til øvrige relevante initiativer, som Nationalt Center for Forebyggelse af Ekstremisme udvikler og understøtter.

Metode

Kortlægningen af det tværsektorielle samarbejde i infohusene er fokuseret omkring følgende fire temaer:

- Det tværsektorielle samarbejde
- Bekymringshenvendelser
- Udfordringer, behov og ressourcer
- Rolle og kendskab

Disse fire temaer vil ligeledes fungere som struktur for nedenstående afsnit om resultater.

Empirien til kortlægningen er indsamlet på 12 workshops, afholdt af Rambøll. På de 12 workshops deltog de enkelte infohus-netværk, bestående af infohus-tovholdere fra politi og kommuner i politikredsen, samt den tilknyttede tovholder fra Nationalt Center for Forebyggelse af Ekstremisme.

De 12 workshops blev afholdt med det formål, at indhente empiri dels til kortlægningen og dels til udviklingen af det fælles værktøj til vurdering og visitering af sager om ekstremisme. Ovenstående tematikker og underspørgsmål har således været integreret i den procesfacilitering, som Rambøll anvendte til at afdække infohusenes organisering, sagsgange og procedurer.

Det skal tages i betragtning, at empirien er indsamlet i sommeren 2017. Det betyder, at de styrker og udfordringer, som beskrives i de følgende afsnit, allerede kan være i proces med at blive understøttet eller ændret, gennem igangværende forebyggelsesindsatser. Dette beskrives mere i det afsluttende afsnit om perspektivering.

Resultater fra kortlægningen

Det tværsektorielle samarbejde

Infohus Netværk er efter udsagn fra workshop-deltagerne centreret om at informere om nye tiltag samt til vidensdeling og erfaringsudveksling, så alle tovholdere kan deltage og holde sig opdateret på viden om forebyggelse af ekstremisme, også selvom den enkelte kommune på tidspunktet for mødet ikke har aktuelle bekymringer. Her drøfter deltagerne relevante problematikker fra politikredsen, eksempelvis om der er kommet nye grupperinger til området, som der er eller bør være en opmærksomhed på. Dette suppleres

ofte af faglige og vidensunderstøttende oplæg fra fx Politiets Efterretningstjeneste, Nationalt Center for Forebyggelse af Ekstremisme, Nationalt Forebyggelses Center ved Rigspolitiet, Kriminalforsorgen, Styrelsen for Undervisning og Kvalitet.

Selvom ejerskabet for *Infohus Netværk* er fælles, har polititovholderen ofte den koordinerende funktion og er ansvarlig for afholdelse af møderne. Selve mødekadencen varierer i de 12 fora fra alt mellem hvert kvartal og til hvert halve år. Det italesættes i den forbindelse som en fordel, at der indkaldes rettidigt til møder eller planlægges projekter i god tid.

Infohus Kommune

Selve udredningen af bekymringshenvendelser sker i *Infohus Kommune*. Dette samarbejdsforum er forbeholdt de myndighedsområder, som har relevans for at dele oplysninger og berige den respektive bekymringshenvendelse efter Retsplejeloven § 115.

Ved modtagelse af en bekymring behandles henvendelsen i samarbejde mellem den kommunale tovholder, polititovholderen fra politikredsen, måske lokalpolitiet samt øvrige relevante myndigheder, der kan bidrage med viden om den person, som bekymringen retter sig mod.

Nedenstående er en oversigt over hvilke myndigheder, der kan være relevante at inddrage i arbejdet med bekymringshenvendelser i *Infohus Kommune*:

- Socialforvaltning (under 18 år)
- Socialforvaltning (over 18 år)
- Beskæftigelse og uddannelse
- Lokalpoliti
- Psykiatri – mest kommunal men til tider også regional
- Kriminalforsorgen

Strukturen omkring det tværsektorielle samarbejde i *Infohus Kommune* har i høj grad været tilpasset den kommunale og lokale kontekst, hvilket har taget afsæt i lokale erfaringer, men også begrundes i, at der har manglet en fælles ramme for infohussamarbejdet. Dette bevirker blandt andet mindre forskelle i praksis omkring modtagelse og behandling af bekymringshenvendelser, samt praksis omkring deling og registrering af information i relation til Retsplejelovens § 115, som *Infohus Kommune* er organiseret under. På tidspunktet for empiriindsamlingen (sommer 2017) er det således ikke ens blandt *Infohus Kommune*, hvem der inddrages og hvornår.

Bekymringshenvendelse

Modtagelse af henvendelser i Infohus Kommune

Bekymringshenvendelser modtages oftest telefonisk, og enkelte gange via mail eller gennem personlig kontakt. I kommunerne er det primært SSP-tovholderen, som modtager bekymringen. Enkelte steder er det opdelt således, at SSP-tovholderen er fast kontaktperson, når det vedrører personer under 18 år, mens jobcentret modtager henvendelser om personer over 18 år.

Nedenstående liste eksemplificerer, hvor bekymringshenvendelserne kommer fra:

- Folkeskole (lære, UU-vejleder, pædagog)
- Ungdomsuddannelser og VUC
- Frivillige i foreninger, eksempelvis Idrætsforeninger
- Politi og via politiets døgnrapporter
- Borger- og integrationscenter
- Kommunale sagsbehandlere
- Kriminalforsorgen
- Forældre og pårørende
- Naboer
- Asylcentre
- Psykiatrien
- Privatpersoner
- Via de sociale medier
- Boligsociale samarbejder

Den indledende vurdering af henvendelsen

Processen med vurdering af bekymringshenvendelser er beskrevet i fællesskab af de kommunale tovholdere og polititovholdere, som var til stede ved de afholdte workshops. Generelt er de meget ens på tværs af de 12 politikredse, men der er enkelte forskelle, hvilket fremhæves samme med relevante ligheder nedenfor.

En forskel er, hvem der foretager den første vurdering af en indkommen bekymring. Følgende fire tilgange kan analyseres frem fra empirien i de 12 workshops blandt politikredsene og tilhørende kommuner:

- I nogle kommuner foretages den indledende vurdering internt i kommunen uden involvering af andre myndigheder.
- I andre kommuner foretages vurderingen på et koordineringsmøde mellem kommune og lokalpoliti på et ordinært SSP-møde.
- En tredje tilgang er, at den kommunale infohustovholder kontakter polititovholderen med det samme om en bekymring, og de foretager den indledende vurdering i fællesskab.
- En helt fjerde mulighed er, at den kommunale tovholder sender bekymringen direkte videre til polititovholderen, hvor politiet alene foretager den indledende vurdering.

En lighed for behandlingen af bekymringshenvendelser på tværs af kommunerne er, at hvis bekymringen opretholdes efter den indledende vurdering - men der ikke er en overhængende sikkerhedsrisiko – kvalificeres bekymringshenvendelserne yderligere i *Infohus Kommune*. Hertil inddrages relevante myndigheder fx øvrige forvaltninger, skole, klub, psykiatri, politi, kriminalforsorgen med henblik på at få en bred faglig vurdering af borgernes situation.

Endnu en lighed er, at der fra kommuner og politi er stor opmærksomhed på at håndtere bekymringer professionelt, idet der både skal ske en afvejning af det sikkerhedsmæssige aspekt ved bekymringen, og samtidig vurderes de sociale og forebyggende tiltag, som kan iværksættes overfor personen. Derfor er der kontinuerligt fokus på, at samarbejdet mellem kommune, politi og øvrige myndigheder i *Infohus Kommune* fun-

gerer så godt som muligt, og at der ikke skabes flaskehalse ved behandlingen af bekymringshenvendelser, når eksempelvis øvrige myndighedsområder skal inddrages og berige henvendelsen.

Det fremhæves flere gange blandt deltagerne på de afholdte workshops, at bekymringssamtaler med personen og/ eller personens familie ofte er det bedste værktøj til at berige eller afklare, om der er tale om en bekymring for ekstremisme. Der er en fælles opfattelse af, at det skaber en god og tillidsfuld relation til det menneske, som der er en bekymring for, og at *"vi skal ikke snakke meget OM dem, før vi har snakket MED dem"*.

Af hensyn til sikkerhed beskrives det på de afholdte workshops, at det ofte er politiet, som alene tager bekymringssamtalen, mens det andre steder er i et samarbejde mellem politi og socialforvaltning eller SSP-medarbejder. Det afgøres alt efter personen og graden af bekymring samt fx hvem, der har den bedste relation.

En anden forskel i behandlingen af bekymringshenvendelser vedrører opfølgning i *Infohus Kommune* efter den endelige udredning og eventuelle igangsættelse af en indsats. Fra de 12 workshops fremgår det, at der i nogle kommuner er en fast aftale om opfølgning – eksempelvis hver anden uge, eller hver tredje måned – mens det i andre kommuner foregår på ad hoc-basis. Enkelte steder fremhæves opfølgning under eller efter en indsats, ikke som del af processen med håndteringen af en bekymringshenvendelse i *Infohuse Kommune*. Det er dog ikke ensbetydende med, at der ikke foregår en opfølgning, men at det måske ikke anskues som del af arbejdet i det *Infohus Kommune*, og i stedet er del af kommunes almene forpligtigelser.

Udfordringer og behov

De fleste kommuner oplever, at det eksisterende samarbejde i infohusene fungerer rigtig godt. Det gode samarbejde er baseret på tillid og respekt, hvilket ofte hænger sammen med, at tovholderne fra politi og kommune kender hinanden og hinandens kompetencer. Som et opmærksomhedspunkt fremhæves det på de afholdte workshops, at det især er det uformelle samarbejde, som fungerer godt.

På baggrund af analysen af den indsamlede empiri fra de 12 workshops, kan følgende udfordringer fremhæves.

Organisering i *Infohus Netværk*

Formålet med *Infohus Netværk*, hvor kommunale og politiets tovholdere mødes regelmæssigt, er at skabe tillid og kendskab mellem kommuner og politiet samt at dele viden og erfaringer om forebyggelse af ekstremisme generelt. En udfordring som italesættes er, at ikke alle kommuner oplever at have behov for at deltage i netværksmøderne, og at nogle kommuner synes at være mere erfarne i arbejdet med bekymringer om ekstremisme, sammenlignet med andre. Det skaber en forskel i engagement fra de forskellige kommuner, samt forskellige forventninger til, hvordan netværket skal fungere. Noget af det, der fremme kommunernes deltagelse i infohuset, kan ifølge deltagerne være, hvis kommunen har et asylcenter eller hvis kommunen har oplevet at have personer, som er eller har været udrejst til konfliktzoner. For andre kommuner kan deltagelse vurderes som mindre relevant i forhold til at løse nogle af kommunens andre og mere presserende udfordringer.

Årsagerne hertil er mangfoldige og kan skyldes, at man som kommune ikke oplever at have problemer med ekstremisme sammenlignet med andre kommuner i politikredsen. Omvendt betyder det, at når der disku-

teres problematikker, kan det foregå med afsæt i de kommuner, som har mange bekymringshenvendelser, hvilket kan sætte dagsordenen for drøftelserne på møderne.

I de større kommuner ses det derudover, at samarbejdet primært foregår imellem de største kommuner og politiet. Dette kan have som konsekvens, at de mindre kommuner ikke bliver del af *Infohus Netværk*, og derfor ikke tager del i den fælles vidensdeling og kompetenceudvikling samt mangler et forum, hvor der kan opbygges tillid og kendskab til andre kommuner og politi. Der vil altid være lokale forskelle og opfattelser af forebyggelsesindsatsen, og i relation til ovenstående italesættes det på workshopkene, at der arbejdes løbende på at aktivere og inddrage de mindre kommuner. Dette gøres for at undgå en skævvridning i videns- og erfaringsudvekslingen, og undgå blinde pletter ved bekymringer. Desuden er den tillid, som skabes ved at mødes planmæssigt, med til at understøtte det gode samarbejde.

I nogle kommuner har man taget konsekvensen af den manglende oplevelse af behovet for deltagelse i *Infohus Netværk*, og besluttet at tovholderne udvides til myndighedspersoner og/eller ledere fra de relevante kommunale forvaltninger. Formålet er at skabe bedre prioritering og forståelse i kommunen, samt sikre at der sidder personer med i *Infohus Netværk*, som har mandat til at tage beslutninger. Dette efterspørges også fra kommuner og politi ift. *Infohus Kommune*, at der sidder medarbejdere, som har et vist mandat til at kunne tage beslutninger, eksempelvis i forbindelse med igangsættelsen af forebyggende indsatser. Hensigten med *Infohus Netværk* er dog oprindeligt forbeholdt vidensdeling, opmærksomhedspunkter og at styrke samarbejdet mellem kommunale- og politi-tovholdere, således at dem, der modtager viden og erfaringsdeling, også er dem, som anvender dette i udredningen af bekymringshenvendelsen i egen kommune. Hvis det derfor er ledere fra relevante kommunale forvaltninger, som deltager i *Infohus Netværk*, er det nødvendigt med en struktureret og systematisk overlevering fra leder til *Infohus Kommune*, så de medarbejdere, der vurderer og visiterer bekymringer, er lige så godt klædt på, som hvis de selv havde siddet med i *Infohus Netværk*.

Ovenstående udfordringerne peger på, at der er behov for at styrke infohusene gennem fælles rammer og struktur. Dette kom til udtryk i de afholdte workshops, at eftersom der ikke er en fælles ramme for hverken *Infohus Netværk* eller *Infohus Kommune*, har kommuner og politikredse tilpasset deres arbejde til den lokale kontekst. Hele området omkring forebyggelse af ekstremisme er konstant under udvikling, hvorfor også infohusene stadig arbejder med at finde de bedste måder til at dele viden og erfaringer i netværket samt hvordan man bedst behandler en bekymringshenvendelse for ekstremisme lokalt.

Klare retningslinjer og systematik

Fra kommunernes side efterspørges som udgangspunkt en bedre kommunikation mellem ministerier, infohuse, politi etc., for i højere grad at få ensrettet og systematiseret, hvem der gør hvad, samt få nogle klare og tydelige rollebeskrivelser. Denne udfordring beskrives i sammenhængende med, at der ikke har eksisteret faste rammer for hverken *Infohus Netværk* eller *Infohus Kommune*, hvorfor det i de enkelte kommuner og politikredse er formet efter lokale behov. Dette har været en god og konstruktiv måde indledningsvist at rammesætte samarbejdet, men der er nu efterspørgsel og behov for tydeligere rammer.

I den sammenhæng fremhæves det også i empirien, at der er behov for mere opfølgning og evaluering på de beslutninger og handlinger, der foretages i *Infohus Kommune*, samt bedre sparring, når bekymringshenvendelser skal vurderes. Dette synes at hænge sammen med behovet for at lære af tidligere erfaringer, og understøttes af et ønske om større erfaringsudveksling på tværs af infohuse.

Deling og registrering af oplysninger

Der er stor opmærksomhed på udfordringer vedr. deling og registrering af oplysninger både ved udredningen af bekymringshenvendelser i *Infohus Kommune*, men også i *Infohus Netværk*.

Ifølge kommunerne er der generelt behov for klarere retningslinjer om udveksling af personlige oplysninger på tværs af myndigheder i forbindelse med forebyggelse af ekstremisme, herunder hvordan retsplejelovens § 115 kan og skal benyttes, samt hvornår der skal politianmeldes eller igangsættes en foranstaltning efter fx serviceloven eller lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Følgende punkter er de fremhævede *behov*, som kom frem i analysen af empirien fra de 12 workshops.

Kommunernes prioritering og sammentænkning med andre forebyggelsesindsatser

Fra flere kommuner fremhæves behovet for at forebyggelse af ekstremisme rammesættes i regi af kommunernes andre forebyggelsesinitiativer. Årsagen hertil er oplevelsen af, at personer i en radikaliseringsproces ofte udviser samme bekymringstegn som ved mistrivsel og udsathed, og at det i udredningen af bekymringshenvendelserne ofte er sociale forhold, som er afsæt/push-faktor for tiltrækningen af ekstremistiske miljøer og/ eller ideologier. Bekymringer om ekstremisme opleves derfor ikke som et arbejdsområde, der kan ses adskilt fra eksempelvis forebyggelse af kriminalitet, mistrivsel eller social udsathed. Denne kobling fremhæves desuden af en række kommuner med det formål at undgå at forebyggelse af ekstremisme underprioriteres, og for at undgå at forudsætningerne for at udføre opgaverne rækker ud over medarbejdernes arbejdsbeskrivelse.

Den gode overgang

Enkelte kommuner fremhæver et behov for at have en opmærksomhed på den gode overgang. Erfaringen fra nogle kommuner samt fra andre sociale områder er, at personer er meget sårbare i eksempelvis overgangen fra systemer under og over 18 år, eller mellem de sociale myndigheder og et uddannelses eller beskæftigelsestilbud. Dette kan føre til en mere negativ livsførelse og måske en mere intensiv radikaliseringsproces. Fra workshopdeltagerne fremgår det, at den fremadskridende og kontinuerligt mere strukturerede tilgang i *Infohus Kommune* samt kendskabet på tværs af kommuner og politi i *Infohus Netværket* understøtter gode løsninger og overgange mellem myndigheder.

Samarbejdet med psykiatrien

Fra størstedelen af kommunerne er der et italesat behov for et bedre og mere systematisk samarbejde med psykiatrien, de sociale myndigheder og politiet, i det såkaldte PSP-samarbejde på både kommunalt og regionalt niveau. Dette skal sammentænkes med både *Infohus Kommune* og *Infohus Netværk*, da erfaringen fra både kommuner og politi er, at en del af borgerne, hvor der er bekymring om ekstremisme, kan have psykiske problemer.

Rolle og kendskab

Fra deltagerne på de 12 workshops beskrives det, at kendskabet til infohusene ikke opfattes som tilstrækkeligt udbredt. For de mindre kommuner gælder det i høj grad, at de fagpersoner, som har daglig kontakt med unge og vokse i fx ungdomsklubber, jobcentre samt frivillige organisationer, ikke ved hvor, hvordan eller hvornår, de kan henvende sig.

En del kommuner har derfor udarbejdet materiale til at udbrede kendskabet til infohusene, og samtidig styrke relevante fagpersoner og faggruppers viden om handleveje ved bekymringer og viden om ekstre-

misme samt radikaliseringsprocesser. Nogle kommuner har udviklet konkrete handlingsplaner via midler og konsulentbistand fra projekter i Nationalt Center for Forebyggelse af Ekstremisme eller af egen drift. Andre kommuner har udviklet beredskabsplaner og såkaldte actioncards i samarbejde med politiet, som er tilgængelige for relevante fagpersoner. En kommune fremhæver, at de med deres actioncards adresserer fire situationer vedr. udrejse til konfliktzoner og beskriver, hvem skal gøre hvad.

Eftersom kendskabet til infohuset og hvor man henvender sig med sin bekymring, ikke er hverdagsviden blandt fagpersoner, som til dagligt arbejder med unge og voksne, har enkelte kommuner og politiet desuden afholdt opmærksomhedsoplæg om forebyggelsesindsatsen og håndtering af bekymringshenvendelser. Dette har ofte været i samarbejde med Nationalt Center for Forebyggelse af Ekstremisme og Politiets Efterretningstjeneste.

Opsamling og perspektivering

Overordnet tegner kortlægningen et positiv billede af det tværsektorielle samarbejde i infohusene. Forebyggelse af ekstremisme er i høj grad tænkt i ind eksisterende kriminalpræventive samarbejder med afsæt i SSP-samarbejdet, og med afsæt i kommunernes og/ eller politikredsens lokale forhold. I takt med stigende fokus og flere henvendelser, har man fra kommuner og politi haft behov for at systematisere og strukturere den forebyggende indsats i landets infohuse, herunder et klarer billede af roller og ansvar. Der efterspørges generelt tydeligere rammer, herunder en ensartet samarbejdsstruktur for infohusene samt en ensrettet vurderingspraksis ift. bekymringshenvendelser.

Som beskrevet i indledningen er der med den nationale handlingsplan allerede igangsat en række forebyggelsesinitiativer, som har været under udvikling parallelt med at denne kortlægning er udarbejdet. Dertil kommer at forbedringer af det tværsektorielle samarbejde, allerede har formet de indsatser og projekter, som Nationalt Center for Forebyggelse af Ekstremisme løbende har igangsat som løsninger på identificerede udfordringer og behov. Der er således igangsat en proces med at udvikle den danske model til forebyggelse af ekstremisme, som historisk har afsæt i gode erfaringer fra den kriminalpræventive praksis og den socialfaglige helhedsorienterede indsats. De lokale erfaringer skal således omsættes til en mere struktureret ramme fra centralt hold, med fokus på en ensartet samarbejdsstruktur og et fælles sprog til at håndtere bekymringer.

For at skabe en national og overordnet strukturering af infohussamarbejdet, som efterspørges fra infohusenes side, og som er identificeret fra nationalt regi, er Nationalt Center for Forebyggelse af Ekstremisme, i samarbejde med Politiets Efterretningstjeneste og Rigspolitiets Nationale Forebyggelsescenter ved at udvikle en samarbejdsmodel for infohusene. Denne model skal understøtte praksis i *Infohus Netværk* og *Infohus Kommune*, herunder det tværgående myndigheds-samarbejde og håndteringen af bekymringshenvendelser. Dette skal ske ved at strukturere organisering, sagsgange og rolle- og ansvarsfordeling i infohusene samt koblingen til de kriminalpræventive samarbejder i Kriminalforsorgen (KSP) og psykiatrien (PSP).

For at systematisere og styrke samarbejdet omkring håndteringen af bekymringshenvendelser i Infohus-Kommune har Nationalt Center for Forebyggelse af Ekstremisme i samarbejde med Nationalt Forebyggelsescenter ved Rigspoliet samt Politiets Efterretningstjeneste udviklet et fælles værktøj til vurdering og visitering af henvendelser om bekymringer for ekstremisme, som skal danne grundlag for en fælles systematik for behandling af henvendelser i infohus-kommune. Dette værktøj skal bruges til at afveje det sikkerhedsmæssige aspekt, og samtidig til at vurdere hvilke sociale og forebyggende tiltag, der skal iværksættes

med afsæt i et fælles sprog. Værktøjet vil også systematisere samarbejdet blandt de myndigheder, der er involveret i forebyggelsesindsatsen, herunder kommuner, politi og de tværgående kriminalpræventive myndighedssamarbejder i SSP, PSP og KSP.

For at understøtte kommunernes forebyggende arbejde og i højere grad udbrede kendskabet til infohus-samarbejdet, hvilket fremhæves som en væsentlig udfordring i kortlægningen, er Nationalt Center for Forebyggelse af Ekstremisme i gang med at udarbejde en håndbog til kommunerne om forebyggelse af ekstremisme. Håndbogen giver indblik i den organisatoriske struktur, infohussamarbejdet, det lovmæssige grundlag for relevante forebyggelsesindsatser og den kommunale tilrettelæggelse af det tværfaglige samarbejde. Denne håndbog skal ses i sammenhæng med det rådgivningstilbud, som også er en del af den nationale handlingsplan, og hvor kommuner kan modtage rådgivning og støtte fra Nationalt Center for Forebyggelse af Ekstremisme i udarbejdelsen af kommunale handlingsplaner for forebyggelse af ekstremisme. Formålet med en handlingsplan er at styrke samarbejdet på tværs af forvaltninger og sektorer i den enkelte kommune, og understøtte i at sammentænke dette område med andre forebyggelsesindsatser for en mere helhedsorienteret strategi. Med en handlingsplan kan man desuden få beskrevet de kommunale arbejds-gange og ansvarsområder, hvilket også kan understøtte en opfølgning på enten bekymringen eller den efterfølgende indsats.

Som et sidste opmærksomhedspunkt fra kortlægningen er udfordringer med deling og registrering af oplysninger. Til at løse dette og skabe nationale retningslinjer for anvendelsen af relevant jura vedr. Retspleje-lovens § 115, persondataloven etc. udarbejder Justitsministeriet en vejledning om offentlige myndigheders muligheder for at udveksle oplysninger som led i indsatsen med at forebygge ekstremisme.

Fra nationalt hold har der kontinuerligt været fokus på at understøtte det tværsektorielle samarbejde. Ovenstående beskrivelse af kortlægningens resultater samt perspektivering til allerede igangsatte forebyggelsesindsatser, skulle gerne bidrage til at belyse, at der kontinuerligt har været fokus på at understøtte det tværsektorielle samarbejde i infohusene. Dette er sket samtidig med at feltet omkring forebyggelse af ekstremisme er modnet, og i langt højere grad er blevet vidensbaseret. Denne udviklingsproces følges og understøttes kontinuerligt af Nationalt Center for Forebyggelse af Ekstremisme i samarbejde med landets infohuse, Nationalt Forebyggelsescenter ved Rigspolitiet samt Politiets Efterretningstjeneste.